

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرانمایه: مشکلی که حقییر دارم این است که بیش از حد و به دور از شخصیت مردانه «رقت قلب» دارم با کوچکترین تصویر یا حتی اسم و صدایی که یاد آور خاطره یا حادثه ای باشد دلم می شکند و اشکم جاری می شود. این مسئله در مورد نام ائمه و سوگواری ایشان قابل قبول است ولی در مواردی که در جمع باشم و یا در حال تماشای تلویزیون ... اذیت کننده و باعث خجالت زدگی است و همین مسئله به اعتماد به نفس و خود باوری و پاسخگویی و حضور مثبت در نزاع و ... لطمه زده است. خوشحال می شوم راه چاره ای دستور فرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: رویهمرفته رقت قلب چیز بدی نیست. سعی کنید با تدبّر در قرآن و امور عقلی، عواطف خود را به کنترل تعقل در آورید. موفق باشید